

141 . Peciu Nou | Județ: Timiș | Punct: Bociar | Anul: 2002

Anul: 2002

Cod RAN: 158074.02

Perioade: Preistorie

Epoci: Epoca bronzului, Hallstatt

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Florin Medeleț, Alexandru Szentmiklosi

Instituții: Institutul Român de Tracologie, filiala Timișoara, Muzeul Banatului, Timișoara

Rezumat

În campania din anul 2002 au fost săpate trei secțiuni dispuse paralel cu secțiunile mai vechi. Dispunerea lor a avut ca scop delimitarea limitei nordice a așezării fiind condiționată și de noul regim de proprietate al terenului.

Din punct de vedere tehnologic, fragmentele ceramice sunt în marea majoritate de factură grosieră, încadrarea cronologică fiind prima epocă a fierului.

Raport

În perioada 15 iulie - 19 august 2002, au fost reluate cercetările arheologice de la Peciu Nou – punctul Bociar (Teren privat în administrația SC PETIM S.A. Autorizație: 246/2002), situat la cca. 3,5 km vest de localitate, la nord de drumul spre Sânmartinul Maghiar. Sondajele arheologice din anii precedenți (1997 și 1999) au confirmat existența așezării aparținând culturii Cruceni-Belegiș. Așezarea, situată pe un teren ușor mai ridicat, se află la aproximativ 500 m de necropola cercetată parțial în cadrul unor săpături arheologice de salvare din anii 1987-1989.

Stratigrafia generală a așezării de la Peciu Nou este următoarea:

- stratul de arătură recentă (0 –0,20 m)
- stratul de arătură veche, executat la începutul secolului XX (-0,20 –0,40 m)
- stratul de cultură Cruceni-Belegiș de culoare neagră, pigmentat cu chirpici (-0,40 –0,65 m)
- steril (-0,65 m)

În campania din anul 2002 au fost săpate trei secțiuni (S4, S5, S6), dispuse paralel cu secțiunile mai vechi. Dispunerea lor a avut ca scop delimitarea limitei nordice a așezării fiind condiționată și de noul regim de proprietate al terenului.

Secțiunile S4 și S5, orientate E - V, au fost trasate la 300 m nord de drumul sătesc Peciu Nou – Sânmartinul Maghiar, paralel cu secțiunile mai vechi. Ambele secțiuni au avut dimensiunea de 50 x 1 m, secțiunea S5 fiind dispusă în prelungirea secțiunii S4. Cele două secțiuni au stabilit limita nordică a așezării, în S4 fiind surprinsă și albia brațului de râu care despărțea în vechime, spațiul sacru al necropolei de așezare. În partea estică a secțiunii S4, aproape de malul fostului braț al râului Timiș, au fost surprinse două gropi de mici dimensiuni (G1 și G2), situate una lângă alta. În G1 au fost descoperite fragmentele ceramice a unei cănițe distrusă de arătura executată de plugul cu aburi, la începutul secolului XX. Fragmentele ceramice prezintă urme de ardere secundară. Prezența acestor gropi, dincolo de fostul braț al Timișului, pe partea necropolei, ar putea permite ipoteza unui caracter de ofrandă.

În secțiunea S5/2002, stratul de cultură a fost de cca. 0,07 – 0,10 m, nefiind surprins nici un complex arheologic. Puținele fragmente ceramice descoperite în stratul de cultură aparțin celei de-a doua faze a

culturii Cruceni-Belegiș.

Secțiunea S6, orientată E - V, a fost trasată în interiorul așezării preistorice, la 50 m nord de secțiunea S1/1997, paralel cu aceasta. Dimensiunile acesteia au fost de 30 x 1 m. Între metrii 13 – 16 a fost surprinsă o locuință semiîngropată (L3/2002) pentru care a fost deschisă caseta C2. Locuința a fost de formă circulară, cu un diametru de aproximativ 1,80 x 1,60 m și adâncă de -1,26 m de la nivelul de călcare actual. În partea vestică, planul ușor ridicat, indică intrarea în locuință. Pe fundul locuinței a fost surprins un strat de pământ negru, lutos, cu fragmente ceramice. Dispunerea orizontală a acestora, pentru consolidare, indică caracterul de amenajare a podelei. Umplutura cenușoasă de deasupra podelei, asemănătoare cu a celorlalte două locuințe descoperite în campaniile precedente, denotă incendierea acestora. Fragmentele ceramice din L3/2002 aparțin mai multor tipuri de vase care pot fi regăsite tipologic și printre vasele din mormintele necropolei de incinerare (urne, străchini, cănițe). Din punct de vedere tehnologic, fragmentele ceramice sunt în marea majoritate de factură grosieră, având în amestecul pastei fragmente ceramice pisate și nisip cu bobul mare. Ornamentarea constă din caneluri dispuse circular, vertical și în ghirlande. Pe baza ceramicii descoperite în componența podelei și a umpluturii cenușoase, locuința L3/2002 se încadrează cronologic în faza finală a culturii Cruceni-Belegiș (Ha A1).

În imediata apropiere a locuinței L3/2002, între metrii 5 – 9, au fost dezvelite două gropi menajere (G3 și G4), de formă elipsoidală, situate una lângă alta, foarte sărace în material faunistic și ceramic. Adâncimea lor variază între -1,06 m (G3) și -0,84 m (G4).

Viitoarele cercetări arheologice vor aduce mai multe date privind tipologia locuințelor și dispunerea lor, precum și a materialului ceramic din așezare a cărei încadrare cronologică, pe baza celor descoperite până acum, se situează la începutul primei epoci a fierului (Ha A1).

Informații suplimentare online

[Raportul 2048 din cronică.cimec.ro](http://raportul2048.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.folosind.Mapserver.Cimec.ro)
